

Älä korjaa sitä, jos se ei ole rikki

”**VAIN MUUTOS ON PYSYVÄÄ**” on työelämän ehkä kuluneimpia hokemia tänä päivänä. Tuo asia otetaan itsestäänselvytenä, ja sen mukaisesti ryhdytään elämään: säännätään kohti uusia projekteja syytä pohtimatta. Yritetään pysyä kärryillä, mikä on tämän kvartaalin organisaation rakenne. Tai pohditaan, mikä olikaan se syy, miksi loppujen lopuksi aamalla edes lähdettiin töihin.

Miksi emme voisi pyrkiä työelämässämme tasapainoisempaan tekemiseen samaan tapaan kuin kotona? Harva meistä myllää kodin rutiineja samalla tavalla kuin työpai-koilla usein myllätään.

Kotona prosessit toimivat: roskat, tiskit, ruoat, siivous ja muut askareet löytävät yllättäen nopeasti uomansa, eikä niitä ole tarvetta juurikaan muuttaa jatkuvasti. ”Älä korjaa sitä, jos se ei ole rikki” voisi olla ihan hyvä hokema alussa mainitun lisäksi.

Mietin muutoksen teeman kautta myös perheemme syksyä. Pikkuisesta tuli juuri eskarilainen, ja lähes kaikki tuttu jäi taakse päiväkodin vaihdon myötä. Onneksi es-

karin kasvattajat ovat melkoisia fakiireita loihtimaan turvalliset olosuhteet, joten pääsimme melko helpolla. Pelkäsimme ehkä turhan paljon muutoksen negatiivisia vaikutuksia. Niitä kun ei käytännössä juuri tullut.

ADOPTIOLAPSELLE muutos on usein korostuneemmin uhka kuin ikätoverilleen. Itse yritän niin usein kuin mahdollista muistaa huomioida pienetkin muutokset päivän kuluksa ja valmistaa lasta tulevaan, varsinkin jos poikkeamme totutusta rutiinista. Valitettavasti en ole tässä läheskään niin taitava kuin vaimoni. Olemme oppineet pitkän treenaamisen kautta, että päivään mahtuu vain tietty määrä asioita, ja mikäli niihin tehdään muutoksia, pitää niistä kertoa mahdollisimman selkeästi.

Totta on toki se, että ympärillä kaikki muuttuu jatkuvasti. Mekin muutimme ihmisinä, halusimme tai emme. Olisi hölmöä väittää, että mikään ei muutu ja ”ennen kaikki oli paremmin”. Nämä kaikki ovat

mielestäni pitkälti näkökulmakysymyksiä ja mielen rakennelmia. Voidaan aivan yhtä hyvin väittää, että pysyvyys tuo turvallisuutta ja toisaalta pysyvyys on uhka. Nämä hän riippuvat siitä, keneltä kysytään ja mitä kysytään. Itse ajattelen, että perusturvallisuutta tuovat asiat ovat niitä, joita kannattaa vaalia ja joita ei kannata muutella huvin vuoksi. Kaikki muu siinä ulommalla kehällä voi muuttua omaan tahtiinsa. Usein ne ovat niitä asioita, joihin meillä on kaikkein vähiten mahdollisuuksia vaikuttaa. Miksi siis nähdä vaivaa niistä murehtimiseen?

TOINEN ODOTUKSEMME jatkuu. Mitään muutosta ei siis sen suhteen ole tapahtunut. Jatkamme toiveikkaina odottamista ja sillä välin muutamme uuteen kotiin. Reilun vuoden kestänyt rakennusprojektimme on nimittäin saatu vihdoin päätökseen.

Tunnelmallista syksyä kaikille isille, äideille, lapsille ja odottajille!

Sami

MAIJAN uusimmat kuulumiset voit lukea osoitteessa www.adoptioerheet.fi/odotus.